

ולילה. מה הטעם יומם? שהתחברה מ"מ סתומה ביום, ומaira בלילה. ואלמלא זה, חוקות שמים וארץ לא שמתה, אלו חוקות שכובעים בזיה, חוקות הtorsה לא יתקימו. וממי יתקימו? בשצדריו ייחדו.

גם עבדך נזהר בהם, מלטעות בתקוני המלך. שהרי בכל לילה משפטך בהם לחייב ייחד. זהו שפטוב (תחים קיט) חוץות לילה אקים להודות לך. על משפטינו צדקך - שמשפטים שהם נחמים, וכלולים מבלם, יתחברו בצרך זה.

ואו, פאשר מתחברים, הם שומרים שלא יקרב למקדש ערל וטמא. וכשהם שומרים איתה השמירה, שהיא סוף הדרגות שהוא עקב, איזה היא רב שמחברת למלחה. ועל זה פתוב (משליב) עקב ענוה יראת ה'. עקב ענוה נתנה יראת ה'. ענוה - כמו שנאמר (במדבר יט) והאיש משה ענו מאד, ונקרא (דברים יט) איש האלים, וכתוב (תחים יט) וענותו תרבות.

וכחוב ראשית חכמה יראת ה', משום שבראש ציריך לראי מאמה, ואחר כך לעלות בחכמה. דבר אחר, ראשית חכמה יראת ה' - זו היראה העליונה, וממשום שהיא ראי לפתוחים לקחה שם העליון. ועל זה נקבעות עטרת, בשם הקתר הקعليון, הפטmir מהפל, לייחד הראש עם הסוף, ובשם אחד נכללה.

דבר אחר (תחים יט) בשמרם עקב رب - אתם משפטים שומרים את העקב רב זה, שהרי עקב בעל הבית, שומר ביתיה. והרי העירו על אותו עקב שנטל אמוןתו של עקב, שברע שבע פריעות, לבטל

אתקאים עלמא, והוא חיבר ברית בלילה. הרא הוא דכתיב, (ירימה לג כה) אם לא בריתי יומם ולילה. מי טעם יומם. דהא אתחברת מ"מ סתומה ביום, ונ hairy בלילה. ואלמלא האי. חוקות שמים וארץ לא שמתה, אלין חוקות דקביין בהאי חוקות התורה לא יתקיימן.

ואימתי יתקיימן, פד צדקך ייחדו. גם עבדך נזהר בהם, מלמיטעי מתייקוני דמלכਆ. הרא בכל ליליא אשפצל בהו, לחברא לוון בחדא. הרא הוא דכתיב, (תחים קיט) חוץות לילה אקים להודות לך. על משפטינו צדקך, דמשפטים דאיינן נחמים, וכלילן מפולם, יתחברון בהאי צדק.

יבדין בד מזדוויגין, איינו נטرين דלא יתקרב למקדש ערל וטמא. וכד איינו נטرين לה להאי שסירה סופה דדרgin דאייהו עקב, בדין איה רב אתחברת לעילא. ועל דא כתיב, (משליב כב ד) עקב ענוה יראת ה'. עקב ענוה, יhabה יראת ה'. ענוה: כמה דאתקמר (במדבר יב ג) והאיש משה ענו מאד. וアイקרי (דברים לג א) איש האלים.

ובתיב (תחים לח ו) עננותה תנבני. ובתיב, (שם קיא י) ראשית חכמה יראת ה'. בגין דברישא בעי למדחל מינה, ולבתר לסלקא בחכמה. דבר אחר ראשית חכמה יראת ה', דא יראה עילאה. בגין דהיא רישא לתפאי נקטא שמא דעילאה. ועל דא אקרי עטרת, בשמא דכתרא עילאה, טמירא דכולא, לייחדא רישא בסופה, ובחד שמא אתחכלית. דבר אחר בשמרם עקב רב, איינו משפטים נטرين להאי עקב רב, דהא יעקב, מאליה דביתא, נטיר ביתיה. והא איתערו בההויא (עקב) דנסיב אומנוtha דיעקב, דברע שבע בריען,